

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

เทศบาลตำบลน่าน
อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นไทร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นไทรว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ อันตรายที่เกิดจากสัตว์ทำร้าย เหตุรำคาญต่างๆ เช่น กลิ่น เสียง รบกวน น้ำเสียจากคอกหรือที่เลี้ยงสัตว์รวมถึงตัวสัตว์ เพื่อรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง และเพื่อกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ ประเภทของสัตว์ กรรมวิธีการเลี้ยง การ ป้องกันเหตุรำคาญ และการปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ และปล่อยสัตว์ซึ่งดำเนินการให้สอดคล้องเป็นไปตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต้นไทร จึงขอเสนอเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงขอตราเทศบัญญัติขึ้นมาเพื่อให้สภาเทศบาลพิจารณา เห็นชอบและเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบล ต้นไทร ต่อไป

เทศบัญญัติตำบลต้นไทร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลต้นไทร โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลต้นไทร และความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส จึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นไทร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลต้นไทร ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลต้นไทร แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นไทร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๓ และบรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราแล้วซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นไทร รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ การประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิล

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์มีพิษ” หมายถึง สัตว์มีพิษร้ายแรงทุกชนิด ที่ทำอันตรายแก่คนและสัตว์ให้ถึงตายได้

“สัตว์ดุร้าย” หมายถึง สัตว์ทุกชนิดที่มีสัญชาตญาณโดยธรรมชาติดุร้าย รวมถึงที่ได้รับการฝึกฝนแล้ว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลต้นไทร

หมวดที่ ๒
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

.....
ข้อ ๖ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่
การปล่อยสัตว์หรือการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เทศบาลตำบลต้นไทรจึงกำหนดสัตว์ที่ต้องควบคุมดังนี้

- ๑) ช้าง
- ๒) ม้า
- ๓) โค
- ๔) กระบือ
- ๕) สุกร
- ๖) แพะ
- ๗) แกะ
- ๘) ห่าน
- ๙) เป็ด
- ๑๐) ไก่
- ๑๑) สุนัข
- ๑๒) แมว
- ๑๓) งู พืช และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์ที่เลี้ยง
- ๑๔) จระเข้
- ๑๕) นก
- ๑๖) ผึ้ง
- ๑๗) กระต่าย
- ๑๘) กบ
- ๑๙) หนูทุกชนิด
- ๒๐) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ
- ๒๑) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่างๆ

ข้อ ๘ กำหนดให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลต้นไทรเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

- ๘.๑ ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลต้นไทร ห้ามเลี้ยงสัตว์เหล่านี้โดยเด็ดขาด ได้แก่
 - ๗.๑.๑) งู พืช และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
 - ๘.๑.๒) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่างๆ
 - ๘.๑.๓) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

๘.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท จระเข้ ผึ้ง โดยเด็ดขาด ได้แก่

๘.๒.๑) บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง ซึ่งไม่รวม วัด โรงเรียน

๘.๒.๒) ในที่หรือทางสาธารณะอื่นใดในเขตเทศบาลตำบลต้นไทร

๘.๓ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๘.๓.๑) บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่งซึ่งไม่รวม วัด โรงเรียน

๘.๓.๒) ในที่หรือทางสาธารณะอื่นใดในเขตเทศบาลตำบลต้นไทร รวมถึงตลาด

๑) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เกินจำนวน ๓ ตัว

๒) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ห่าน เป็ด ไก่ นก เกินจำนวน ๕ ตัว

๘.๔ ให้พื้นที่นอกจากที่กำหนด ตามข้อ ๘.๑ ข้อ ๘.๒ และข้อ ๘.๓ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ โดยผู้เลี้ยงต้องปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

๘.๔.๑ สถานที่ตั้ง

๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๘.๔.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๑) อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นที่จะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ระบายน้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ถ่ายเท ให้เพียงพอ

๘.๔.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๑) การระบายน้ำ

๑.๑ รางระบายน้ำต้องจัดให้มีการระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๑.๒ น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๒) การกำจัดมูลสัตว์

๒.๑ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

๒.๒ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓) การป้องกันเหตุอันเดือดร้อนรำคาญ

๓.๑ ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๓.๓ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหาย แก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๔) การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๕) การกำจัดซากสัตว์ให้วิธี เเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

๘.๔.๔ การปฏิบัติการอื่นๆ ต้องปฏิบัติการตามเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ฉบับปัจจุบันที่ประกาศใช้ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอต้องจัดให้มีการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๓) กำจัดซากสัตว์ที่ตายหรือเป็นโรคและมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

๔) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่โดยสัตว์แพทย์

๕) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

๖) เจ้าของสัตว์จะต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามกำหนดที่ทางราชการประกาศการเกิดโรคระบาดในสัตว์

๗) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์จะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

ข้อ ๑๐ เจ้าของจะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ทำการแยก กัก ชัง ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๘ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานเป็นเจ้าของ เพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลต้นไทร แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็จะได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลต้นไทร ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติตามสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลต้นไทรในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวดที่ ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ โดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

(นายเจอะอุ้ง แซ่และ)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นไทร

เห็นชอบ

(นายจ่านัล เหมือนดำ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส